

Okręt szkolny „Deutschland” zachodnioniemieckiej Bundesmarine w rejonie Hawajów w 1974 roku.

Fot. US Navy via „Warship International”

Przekrój wnętrza małego kutra torpedowego typu „Libelle”
wschodnioniemieckiej Volksmarine. Rys. zbiory Hans Mehl

ISBN 978-83-61069-12-6

Cena 39,00 zł (0% VAT)

**OKRĘTY
WOJENNE**

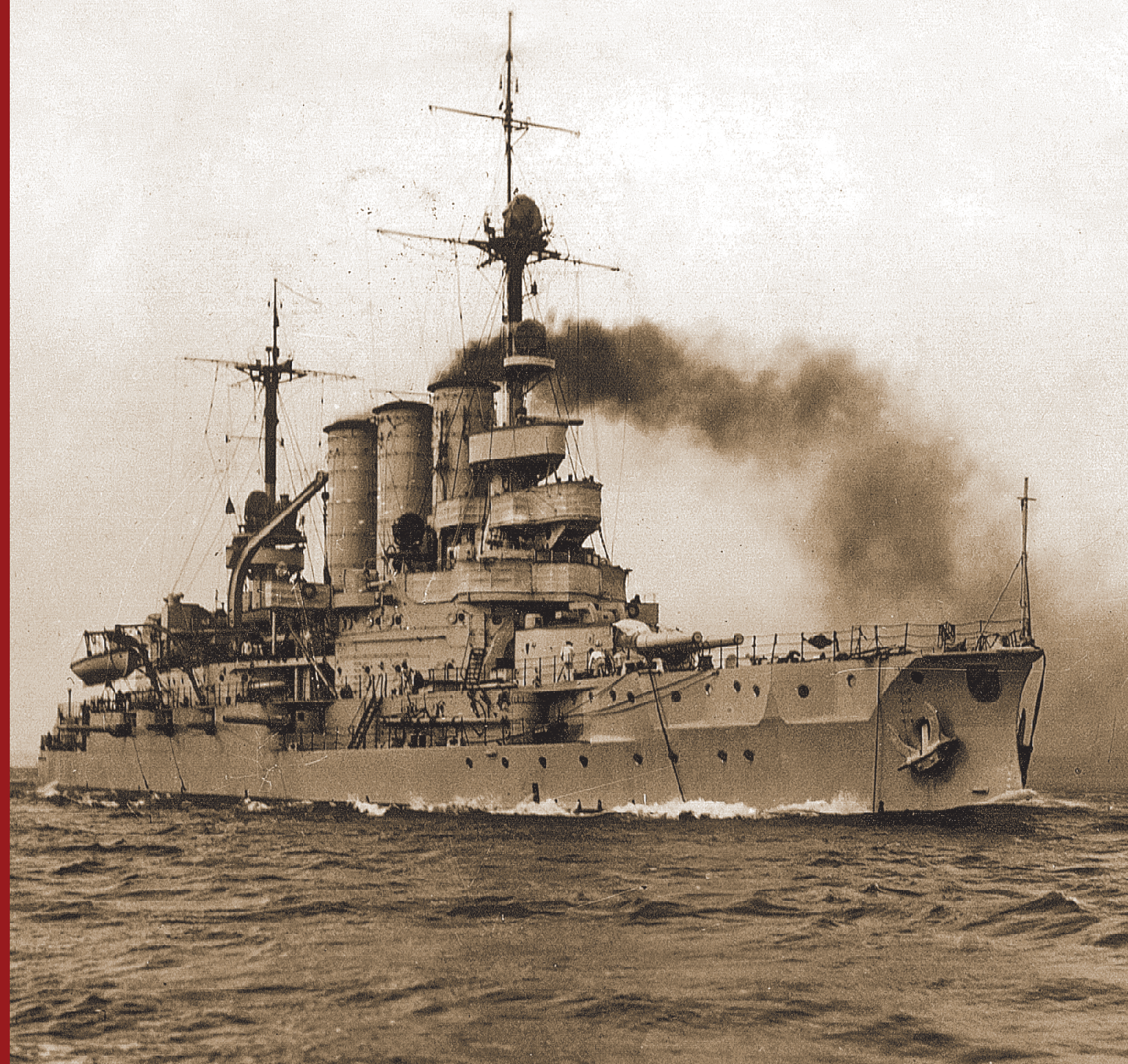
numer specjalny

34

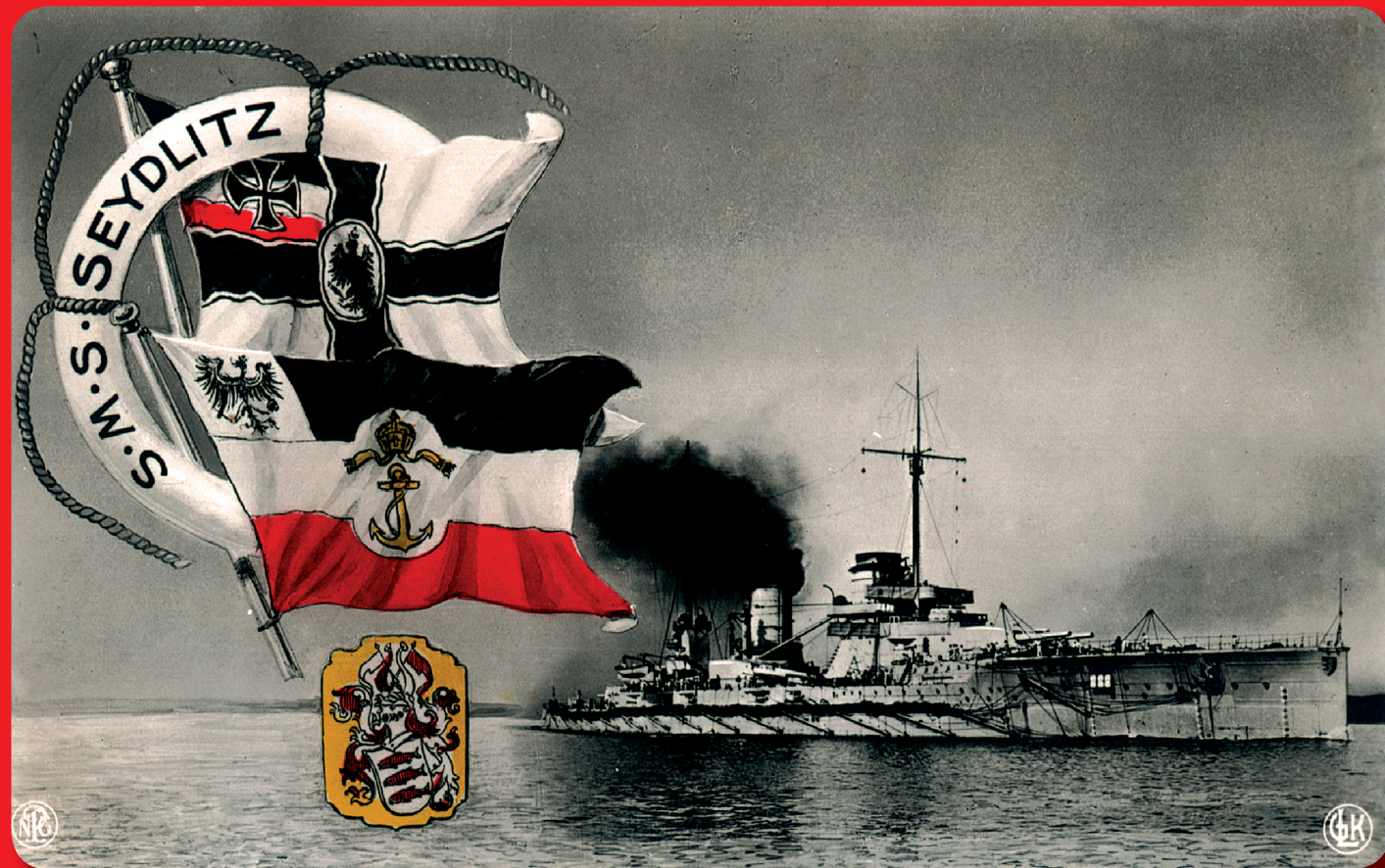
www.okretywojenne.pl

Z dziejów floty niemieckiej od 1849 do dzisiaj

Z DZIEJÓW FLOTY NIEMIECKIEJ OD 1849 DO DZISIAJ

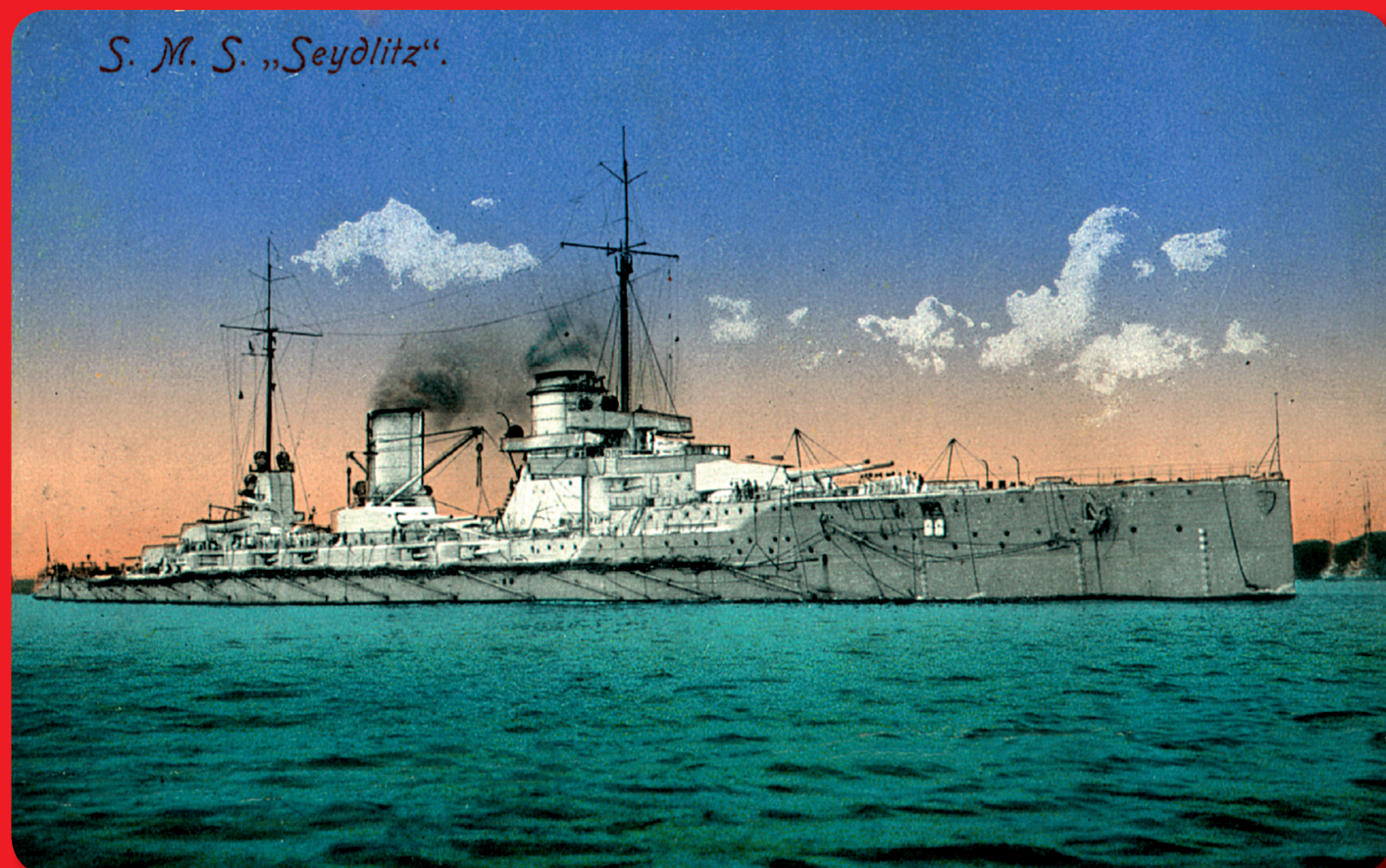

Krążownik liniowy „Seydlitz”

Dwie ciekawe pocztówki prezentujące okręt przed wybuchem Wielkiej Wojny.

Zbiory Andrzej Danilewicz

1. Bandera floty Związku Niemieckiego (Rzeszy: Bundesflotte albo Reichsflotte) z 18.05.1848 r. nawiązujących barwami do kolorów mundurów korpusu ochotniczego barona Ludwiga Adolfa Wilhelma von Lützow (1782-1834) (tzw. Czarny Korpus) z okresu wojen wyzwoleńczych 1813-1815 r. przeciwko Napoleonowi Bonaparte, (czarny mundur, czerwone wypustki, żółte guziki) oraz nawiązanie do godła cesarza Świętego Cesarstwa Rzymskiego Narodu Niemieckiego (1157-1806). Obowiązywała w latach 1848-1852. Wspomniane barwy, uchodzące z republikańskie po raz pierwszy pojawiły się w roku 1832 podczas manifestacji patriotycznych skierowanych głównie przeciwko konserwatystom. Następnie w r. 1815 przejęte (początkowo tylko kolory czarno-czerwone) przez Bractwo Studentów z Jeny (Burschenschaft) nastawione bardzo propatriotycznie.

2. Bandera marynarki wojennej królestwa Prus (1850-1867). Na białym polu, w lewym górnym rogu czarny żelazny krzyż w białym obramowaniu a pośrodku pruski, czarny orzeł ze stylizowanymi literami FR. Fredericus Rex (Fryderyk Król – mowa o Fryderyku II zwanym też Wielkim – 1740-1772). Kolor czarny i biały były barwami wyróżniający Zakon Krzyżacki (1191-1525), pełna nazwa: Zakon Szpitala Najświętszej Marii Panny Domu Niemieckiego w Jerozolimie.

3. Bandera floty tzw. Związku Północnoniemieckiego (Norddeutscher Bund 1867-1892). Biała. W jej lewym górnym rogu, przykryte żelaznym krzyżem barwy czarno-biało-czerwone. Pośrodku cienki czarny krzyż w białą czarnej obwódce. Bismarck zdecydowanie odrzucił barwy czarno-czerwono-żółte (prawdopodobnie „za” zlicytowanie poprzedniej floty) i zaproponował kombinację z barw pruskich czarno-białych i biało-czerwonej Związku Hanzeatyckiego oraz czerwono-białych Brandenburgii, co podniosło walory estetyczne nowej bandery.

4. Bandera z okresu 1892-1903 została poddana nieznacznym wizualnym modyfikacjom.

5. Bandera po proklamowaniu drugiego niemieckiego cesarstwa (1871 – 1919; de facto do 1921 na jednostkach tzw. Vorläufige Marine – marynarki tymczasowej). Zachowano pruskiego orła, nowy, Rzeszy nie znalazł się na niej, co było bardzo symptomatycznym znakiem odegrania przez Prusy – i to nie tylko na morzu – wiodącej roli w nowym i zjednoczonym cesarstwie.

6. Reichskriegsflagge z roku 1919. Zachowano układ cesarskiej, orłowi zmieniono kształt i zabarwiono na kolor złoty. Bandera obowiązywała do roku 1922.

7. W banderze Republiki Weimarskiej na tle nowego układu składającego się z trzech poziomych pasów, czarnego-białego i czerwonego (1922-1933), znajdziemy przejęte przez z nią barwy republikańskie w zminiaturyzowanej formie. Nie były one jednak w zasadzie nigdy zaakceptowane przez większość korpusu oficerskiego, pomimo,

że pośrodku nich dominował nadal żelazny krzyż. Ci odetchnęli z ulgą dopiero po pewnym czasie.

8. Po tzw. „przechwyceniu władzy” (Machtergreifung) przez NSDAP w styczniu 1933 r. symbol „znieprawdzonej” Republiki Weimarskiej został wyrugowany.

9. Następnie od 07.11.1935 r. na rufach jednostek powiewały nowe bandery (Reichskriegsflagge), całe czerwone, z symbolem swastyki, lekko zmienionej w roku 1937. Obowiązywała ona do maja roku 1945.

10. Flaga (litera „C” międzynarodowego kodu sygnalizacji semaforowej) podnoszone przez niemieckie jednostki działające w tzw. German Mine Sweeping Administration (GMSA). Obowiązywała w latach 1945-1948.

11. Flaga służbowa zachodnioniemieckiej morskiej straży granicznej (Seegrenzschutz) z lat 1951-1955. Używały jej też statki handlowe, kontrola celna, policja.

12. Obowiązująca od powstania Bundesmarine w roku 1956 i od 1990 (Deutsche Marine) po ponownym zjednoczeniu obu części Niemiec.

13. Flaga służbowa Morskiej Policji Ludowej. (1952 - 01.03.1956 w składzie Narodowych Sił Zbrojnych Niemieckiej Republiki Demokratycznej) Kolory: poziome pasy czarno-czerwono-żółty z dwoma złotymi kotwicami w lewym górnym rogu. Srebrna gwiazda policyjna, na policyjno-zielonym tle (z uwagi przynależność do Skoszarowanej Policji Ludowej) tarcza herbowa o kolorach czarno-czerwono-żółtym.

14. Flaga służbowa Narodowych Sił Zbrojnych NRD (01.03.1956-04.11.1960 w czasie parady morskiej na wodach Zatoki Greifswaldzkiej, następnie nowa nazwa – Volksmarine). Kolory: czarno-czerwono-żółty (barwy państwowe NRD), pośrodku godło NRD otoczone prostym wieńcem ze złoto-żółtymi liśćmi laurowymi. Następnie była jeszcze bandera służbowa Volksmarine, cała czerwona, jak już pokazano.

15. Bandera marynarki Ludowej Marynarki Wojennej (Volksmarine) Niemieckiej Republiki Demokratycznej (DDR) z lat 1959-1990. Kolorystycznie podobna do poprzedniczki. Centralnie „symbol trzech współpracujących klas społecznych” – młota, cyrkla i kłosów zboża)

Opracowano na podstawie: Harry D. Schurdel, Deutsche Kriegsflaggen. Ihre Geschichte und Bedeutung; „Militärgeschichte-Militär & Geschichte-Bilder, Tatsachen, Hintergründe“ Nr 39 Juni/Juli 2008 i Jörg M. Hormann, Dominik Plaschke; Deutsche Flaggen. Geschichte, Tradition, Verwendung, Hamburg 2006 oraz rekonstrukcje własne.